

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- คชิต ๓ นคร. กฎหมายอาญาภาคความผิด. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์
2535
- นิติศาสตร์ไพศาล, พระยา. ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2494.
- ฉิมพล เป็ลียงจวณ. การวิจัยกับการพัฒนางานสารวัตตักเรียน. วารสารสารวัตตักเรียน
15 (กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2537)
- โระตะ โยะฉิยติ. กฎหมายที่ปุ่น การศึกษาเปรียบเทียบทางสังคมวัฒนธรรม แปลโดย
พิเชษฐ์ เมลาณนท์ กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- บุปผาพรณี สุวรรณรัตน์. การใช้วิธีการทางกฎหมายและทางสังคมของตำรวจสวัสดิการ
เยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- ประธาน วัฒนวาณิชย์. กฎหมายเกี่ยวกับความผิดของเด็กและกระบวนกการยุติธรรมสำหรับ
เด็กและเยาวชน. ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประกายพริ้ง, 2530
- ประภาสไ อวยชัย. บทบาทศาลเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงของชาติ. เอกสารวิจัย
ส่วนบุคคลในลักษณะวิชาสังคมศาสตร์ พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2517
- ประสพสุข บุญเดช. ศาลเยาวชนและครอบครัว มาตรการใหม่ ในการคุ้มครองเด็กและ
เยาวชน. วารสารกฎหมาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 8 (มิถุนายน 2536)
- ราชวรบุณี, พระ. มองอเมริกาจากแก้ปัญหายไทย. กรุงเทพฯ: ก้างหุ่นส่วนสามัญนิติบุคคล
สหประชาชาติ, 2526.
- วีณา นนทพันธราชย์. รายงานการวิจัยสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
รายงานการสัมมนาทางวิชาการ ว่าด้วยเรื่องการกระทำผิดของนักเรียน
และนักศึกษา วันที่ 11-12 ธันวาคม 2537

สง่า ธีระสถิต, กฎหมายเกี่ยวกับภาวะกำเริบของเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 5

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง) 2522

สุพจน์ สุวโจน. พฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนในสังคมไทย. วารสารสุโขทัย

ธรรมนิเวศ 3 (พฤษภาคม - สิงหาคม, 2533)

เสวิน บุตตะนิทานนท์. ภาวะกำเริบด้านสังคม สังคมวิทยาอาชญากรรม และพฤติกรรม

เบี่ยงเบน. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

แสวง บุตรเจกิมวิการ "ปัญหาเจตนาในกฎหมายอาญา" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2524

อรรถพร ชูบัวรุ่ง. อาชญาวิทยาและอาชญากรรม. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, 2532.

อุททิศ แสนรักศึก. หลักกฎหมายอาญา: การลงโทษ. อัยการนิเทศ 28 (2509)

เอกสารประกอบชุดวิชา กฎหมายอาญา หน่วยที่ 1 - 7. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

..... กฎหมายอาญา หน่วยที่ 8 - 15. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

เอก อังสณานนท์ รตอ. "ความรับผิดชอบทางอาญาของผู้สนับสนุน" (วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2529.

TAKESHI SATSUMAE. ชะลอลงโทษ: มาตรการสำหรับกรองผู้กระทำผิดอันกระบวนกา

ลงโทษทางอาญาของญี่ปุ่น. รายงานการสัมมนาทางวิชาการ เรื่องปัญหา

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม วันที่ 7 - 10 กันยายน, แปลโดย

จิรศักดิ์ พรหมทอง และหนังสือ ทัตนิยานนท์, 2524.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Bernard, Russel. Juvenile Delinquency The New Book of Knowledge
Vol 7. New York: 1977.
- Brenda, Giffin and Charles, Giffin. Juvenile Delinquency in
Perspective. New York: Harper and Ram, 1978.
- Cavenagh, W.E. Juvenile Courts, The Child and The Law. Great
 Britain: Chancer Press Ltd., 1967.
- Edwin H. Sutherland and Donald, R. Crency. Principle of
Criminology. New York: J.B Lippincott Company, 1961.
- Edwin M. Lemert, Deviance and Social Control in Modern Sociology
 2nd ed. Middlessex England Penquin Books Ltd., 1985.
- Faust and Brantingham. Juvenile Justice Philosophy. 2nd ed
 New York: West Publishing Co., 1979.
- Hirschi Travis, Causes of Delinquency. Berkely: University
 of California Press. 1966.
- Howard Parker, Maggie Casburn and David Turnbull, Receiving
Juvenile Justice. England: Prasil Blackwell Publisher,
 Ltd., 1981
- John P Kenney and Dan G. Pursuit. Police work with Juveniles
 2nd ed Illinois: Charles C. Thoman. 1962.
- Joseph, J., Senna and Larry, J., Siegel. Juvenile Law: Case and
Comment. St. Pual minn: West Publishing Co., 1976.
- Mashall B. Clinard, Sociology of Deviant Behavior. New York:
 Holt, Rinehart and Winston, Inc. 1968.
- Mark G. Yudof, David L. Kirp and Betsy Levin Educational Policy
and the Law. 3rd ed Illinois: West Publishing Company,
 1992.

- Michale, J., Lillgguist. Understanding and Changing Criminal Behavior. Englewood Cliffs N.J.: Prentic-Hall Imc>, 1969.
- Nigel, Walker. Crime and Punishment in Britain. 2 nd ed. Edinburgh: Edinburgh University Press, 1969.
- Office of Education: U.S. Department of Health Education and Welfare Delinquency and the School in the President's Commission on Law Enforcement and Administration of Justice. Juvenile Delinquency and Youth Crime. Washington D.C.: U.S. Government Printing Office, 1967.
- Pual, B., Weston. and Kenneth, M., Wells. Law Enforcement and Criminal. Justice Pacific Palisades: Goodyear Publishing Company Inc., 1972.
- Peter, C., Kratcoski and Lucillw Dunn Kratcoski. Juvenile Delinquency. New Jersey.: Prentice-Hall Inc. 1979
- Richard A. Cloward and Lloyd E. Ohilin. Delinquency and Opportunity, New York: The Free Press, 1960.
- Robert, G Caldwell, and William, Nardini. Foundation of Law Enforcement and Criminal Justice. Indianapolis: Bolls Merrill Educational Publishing, 1977.
- Shafer and Kundten. Juvenile Delinquency: An Introduction. New York: Random House, 1970
- Simonsen, Clifford and Marchall S Gordon III Juvenile in America Encino: Calif Claneoe, 1979
- The President's Commission on Law Ecforcement and administration of Justice. The Challenge of Crime in a Free Society. Washington D.C.: U.S. Government Printer Office, 1967.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ความรับผิดชอบตามกฎหมายอาญา (Criminal Responsibility)
กฎหมายในแต่ละประเทศ ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของเด็กที่ไม่ต้องมีความรับผิดชอบทาง
อาญา* ดังนี้

থাপা িনঢেয় ঢাকীসঢান	อายุ	7 ปีลงมา
ศร้ล้งกา	อายุ	8 ปีลงมา
ฟิลิปปินส์	อายุ	9 ปีลงมา
ญี่ปุ่น	อายุ	14 ปีลงมา
ไทย สหรัฐอเมริกา	อายุ	7 ปีลงมา
อังกฤษ	อายุ	10 ปีลงมา (เดิมอายุ 8 ปี จนถึง ค.ศ. 1964)

และได้กำหนดอายุขั้นต่ำไว้สำหรับการพิจารณคดีด้านศาลเด็กและเยาวชน ดังนี้

กรณีคืออายุ	21 ปี	คือ	สวีเดน
กรณีคืออายุ	20 ปี	คือ	ญี่ปุ่น เกาหลี
กรณีคืออายุ	18 ปี	คือ	ไทย จีน (ไต้หวัน) อินเใย (เฉพาะหญิง) อินเใย เวียดนาม กัมพูชา ประเทศแถบยุโรป ออสเตรเลีย และ บางรัฐส่วนใญ่ของสหรัฐอเมริกา
กรณีคืออายุ	17 ปี	คือ	มาเลเซีย กรีซ โปแลนด์ อังกฤษ
กรณีคืออายุ	16 ปี	คือ	ศรีลังกา ฮ่องกง อินเใย (เฉพาะชาย) ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์

*รายละเอียดโปรดดูจาก สง่า ธีระสมิต, กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำ
ผิดของเด็กและเยาวชน (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523)

ลักษณะความผิดต่อสถานะของนักเรียนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุม
เด็กและนักเรียน พ.ศ.2481 คือ

1. สูบบุหรี่ หรือเสพย์สุรา หรือเสพย์ของเมาอย่างอื่น
2. ร่วมประเวณี หรือสมาคมกับหญิงนครโสเภณี
3. เล่นการพนัน หรือการเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายการพนัน เช่น
หยอดทอม ทอยกอง ช้อหุ้น ล้อต็อก ตอกแจ้ ตอกสตาจด์
4. เข้าบ้านสถานที่จำหน่ายสุรา เว้นไว้แต่พิสูจน์ได้ว่ามิได้เข้าไปเพื่อ
เสพย์หรือซื้อสุรา
5. เข้าบ้านโรงหญิงนครโสเภณี เว้นไว้แต่เป็นผู้จัดการที่เป็นเอาตัย
ไว้แล้ว
6. เข้าบ้านโรงรับจำนำ เว้นไว้แต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ในโรงรับจำนำ
นั้น
7. แสดงกิริยา วาจา หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ
8. ประพฤติตนตามตนเองผู้สาว
9. เกียวกตร์เวลากลางคืนระหว่างเวลา 22 นาฬิกา ถึง 4 นาฬิกา
วันรุ่งขึ้น เว้นไว้แต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียน
เนื่องงานงานที่โรงเรียนมีกิจเกี่ยวข้อง
10. แต่งกายผิดระเบียบการแต่งกายซึ่งระบุไว้ในข้อ 4 ซึ่งบัญญัติดังนี้
เครื่องแบบอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ๑. ให้ถือว่าเป็นเครื่องแบบของนักเรียน ตาม
ความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน พ.ศ.2481
 - ก. เครื่องแบบนักเรียน ตามพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน
 - ข. เครื่องแบบยุวชนทหารและยุวนารี ตามพระราชบัญญัติ
เครื่องแบบยุวชน
 - ค. เครื่องแบบลูกเสือ ตามพระราชบัญญัติเครื่องแบบลูกเสือและ
เครื่องแบบสมาชิกอนุสภากาชาดหญิง

พระราชบัญญัติประถมศึกษา

พ.ศ.2523

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ไว้ไว้ ณ วันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ.2523

เป็นปีที่ 35 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2523 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2478
- (2) พระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2483
- (3) พระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2505
- (4) พระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2509
- (5) พระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2521

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"โรงเรียนประถมศึกษา" หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

"ผู้ปกครอง" หมายความว่า บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง ผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และหมายความรวมถึงบุคคลที่เด็กอยู่ด้วยเป็นประจําหรือที่เด็กอยู่รับใช้การงาน

มาตรา 5 การจัดตั้ง การบริหาร การรวม การปรับปรุง และการเลิกล้มโรงเรียนประถมศึกษา รวมทั้งการกำหนดเกี่ยวกับเวลาเรียน ภาคเรียน หลักสูตร แบบเรียนอุปกรณ์ทางการศึกษาและวัดผลการเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะเป็นอย่างอื่น

มาตรา 6 ให้ผู้ปกครองของเด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่แปด ส่งเด็กนั้นเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาจนกว่าจะมีอายุย่างเข้าปีที่สิบห้า เว้นแต่เป็นผู้สอบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่หก ตามหลักสูตร ตามมาตรา 5 หรือหลักสูตรอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า

การส่งเด็กเข้าเรียนตามวรรคหนึ่ง นักเรียนต้องไม่ขาดเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือปราศจากเหตุผลอันสมควร เกินเจ็ดวันในหนึ่งเดือน

ในกรณีที่เป็นการสมควร คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดมีอำนาจกำหนดให้ผู้ปกครองของเด็กในท้องที่ใดในเขตจังหวัด ส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา เมื่อเด็กมีอายุต่ำกว่าหรือสูงกว่าที่กำหนดตามวรรคหนึ่งได้

การนับอายุให้กับตามปีปฏิทิน

มาตรา 7 ในเดือนธันวาคมของทุกปี ให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอหรือคณะกรรมการการประถมศึกษากิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณีประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับการส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาให้ผู้ปกครองของเด็ก ซึ่งเฝ้าอายุที่กำหนดตามมาตรา 6 ทราบ

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเทศบาล ที่ว่าการอำเภอ ที่ว่าการกิ่งอำเภอ ที่ทำการตำบลและหมู่บ้านและที่โรงเรียนประถมศึกษาในท้องที่นั้น

มาตรา 8 เมื่อผู้ปกครองร้องขอ คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ คณะกรรมการการประถมศึกษากิ่งอำเภอ มีอำนาจยกเว้นให้เด็กซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ ไม่ต้องเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้

- (1) มีความบกพร่องในทางร่างกายหรือจิตใจ
- (2) เป็นโรคติดต่อตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (3) ต้องหาเลี้ยงผู้ปกครองซึ่งทุพพลภาพ ไม่มีหนทางหาเลี้ยงชีพ และไม่มีผู้อื่นเลี้ยงดูแทน
- (4) มีความจำเป็นอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีตาม 3 ถ้าผู้ปกครองซึ่งทุพพลภาพมีเด็กซึ่งต้องส่งเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาพร้อมกันหลายคน ให้ยกเว้นเพียงหนึ่งคน

เมื่อปรากฏว่าเด็กพ้นจากลักษณะที่ได้รับยกเว้น ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอ หรือคณะกรรมการการประถมศึกษากิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี สั่งถอนการยกเว้นนั้น

มาตรา 9 บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด และคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับ

กรุงเทพมหานคร เทศบาลและองค์การปกครองท้องถิ่นที่มีฐานะเทียบเท่าเทศบาล
ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เทศบาล
และองค์การปกครองท้องถิ่นนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา 10 ผู้ปกครองผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 6 ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 11 ถ้าในท้องที่ใดไม่พร้อมที่จะจัดการศึกษาภาคบังคับ ถึงชั้น
ประถมศึกษาปีที่หกตามหลักสูตรประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ให้คณะ
กรรมการการประถมศึกษาจังหวัดประกาศผ่อนผันเป็นปีๆ ไป และให้ถือว่าเด็กซึ่ง
เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าในท้องที่นั้นพ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ แต่จะผ่อนผัน
หลังจากเวลาที่กำหนดไว้เพื่อการจัดการศึกษาภาคบังคับของแผนการศึกษาแห่งชาติ
ตามประกาศฯ ให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ไม่ได้

มาตรา 12 ให้บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบที่
ออกตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2478 และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงประกาศ หรือระเบียบตามพระราช
บัญญัติให้ใช้บังคับแทน

มาตรา 13 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีฆสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษา
ศึกษาระดับปัจจุบันได้ประกาศใช้มาเป็นเวลาถึง 45 ปีแล้ว และแม้จะได้มีการแก้ไข
เพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวมาแล้วถึง 4 ครั้งแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เหมาะสมกับ
กาลสมัย เพราะสภาพการของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมากประกอบกับได้มี
การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ
เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการประถมศึกษา และได้มีการโอนโรงเรียนประชาบาล
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ใน
โอกาสนี้สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึง
จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประกาศานราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 97 ตอนที่ 158 วันที่ 13 ตุลาคม 2523

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535)

ออกตามความในพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (2) และ (4) และมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง(พ.ศ.2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523

ข้อ 2 เด็กที่เป็นโรคติดต่ออย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ อาจได้รับยกเว้นไม่ต้องเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา คือ

- (1) โรคเรื้อน
- (2) วัณโรคในระยะอันตราย

ข้อ 3 เด็กที่มีความจำเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ อาจได้รับยกเว้นไม่ต้องเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา คือ

- (1) อยู่ห่างจากโรงเรียนประถมศึกษาที่สอนให้เปล่าตามเส้นทางคมนาคมเกินสามกิโลเมตร
- (2) ในกรณีที่อยู่ห่างจากบ้านถึงโรงเรียนประถมศึกษาที่สอนให้เปล่าห่างกันไม่เกินสามกิโลเมตร และไม่สามารถไปโรงเรียนประถมศึกษาที่สอนให้เปล่าได้ เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศเป็นอุปสรรคต่อการเดินทาง เช่น มีแม่น้ำภูเขาหรือป่าทึบกันทำให้ไม่สามารถเดินทางผ่านไปมาได้ หรือถ้าจะเดินทางผ่านไปได้อาจจะไม่ปลอดภัย

(3) เคยพำนักอาศัยในต่างประเทศหรือศึกษานต่างประเทศ และกลับมาอยู่ในประเทศไทย โดยมีความจำเป็นด้านภาษา อายุหรือระบบการเรียน การสอนในโรงเรียนประถมศึกษา

(4) เด็กที่ผู้ปกครองมีความจำเป็นต้องจัดการศึกษาอบรมด้วย ตนเอง หรือต้องนำให้เข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วย โรงเรียนเอกชน

ไว้ไว้ ณ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2535

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวง (พ.ศ.2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ.2523 กำหนด การยกเว้นให้เด็กที่ไม่ต้องเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาไว้เพียงสองลักษณะซึ่ง ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรกำหนดการยกเว้นให้เด็กที่ไม่ต้องเข้า เรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 7 วันที่ 31 มกราคม 2535

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 132

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า นักเรียนและนักศึกษาเป็นเยาวชนที่กำลังสร้างสมคุณสมบัติทั้งในด้านความรู้ ความคิดและคุณธรรม พร้อมที่จะรับมรดกตกทอดจากผู้ใหญ่เป็นพลเมืองดีมีประโยชน์แก่ประเทศชาติในอนาคต นักเรียนและนักศึกษาควจะได้รับ การอบรมดูแลใกล้ชิดจากบิดามารดา ผู้ปกครองและครูอาจารย์ เพื่อเป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา เป็นศิษย์ที่ดีของครู อยู่ในโอวาทคำสั่งสอนรวมทั้งอยู่ในระเบียบประเพณีและกฎหมายของบ้านเมือง เป็นการสมควรจะส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤติ การแต่งกาย และจรรยา มารยาทให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน หัวข้อคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้นายกเลขาธิการราชบัณฑิตยสถานและนักเรียน พุทธศักราช 2481 และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่มีกำหนดไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ 2 ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

" นักเรียน " หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษา ระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ อยู่ในโรงเรียนของรัฐบาล โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนพระราชาบาล หรือโรงเรียนราษฎร์

" นักศึกษา " หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา อยู่ในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมิได้ตั้งขึ้นโดยมีกฎหมายเฉพาะของสถานศึกษานั้น

" ผู้ปกครอง " หมายความว่า บุคคลซึ่งรับนักเรียนหรือนักศึกษา ไว้ในความปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้นอาศัยอยู่

" สารวัตรนักเรียนและนักศึกษา " หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับ แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

" แต่งกาย " หมายความว่า รวมถึงการแต่งผมหรือส่วนอื่น ของร่างกายด้วย

" รัฐมนตรี " หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประกาศ ของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ 3 ให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมาย มีอำนาจแต่งตั้งสารวัตร นักเรียนและนักศึกษา เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้ถือว่า เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

การปฏิบัติการของสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบที่ รัฐมนตรีกำหนด

ข้อ 4 นักเรียนและนักศึกษา ต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของ โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และต้องแต่งกายหรือแต่งเครื่องแบบตาม ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนและสถานศึกษา หรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียน และนักศึกษาต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย หรือไม่เหมาะสมแก่ สภาพของนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กําหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 5 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดแต่งกายหรือประพฤติตนฝ่าฝืนข้อ 4 ให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา มีอำนาจปฏิบัติการตามระเบียบที่ รัฐมนตรีกำหนดและมีอำนาจนำตัวไปมอบให้แก่ครูใหญ่ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าของ โรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบสวนและ อบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบ ได้จะแจ้งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้

เพื่อเอาต่อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว ให้นำโรงเรียน หรือสถานศึกษาแจ้งเจ้าพนักงานตรวจหรือผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนอีกชั้นหนึ่ง

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา ให้นำรัฐมนตรีมีอำนาจออกระเบียบหรือ ข้อบังคับ เพื่อให้นำโรงเรียนหรือสถานศึกษาปฏิบัติตามสมควร เพื่อว่ากล่าวสั่งสอน

ข้อ 6 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ 4 เป็นครั้งที่สอง ให้นำโรงเรียนหรือสถานศึกษาสั่งลงโทษตามระเบียบหรือข้อบังคับ และแจ้งเจ้าพนักงานตรวจหรือผู้ปกครองมาให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษานั้นมิให้ฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก

ข้อ 7 ถ้าเจ้าพนักงานตรวจหรือผู้ปกครองไม่มาให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษาตามข้อ 6 หรือนักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ 4 เป็นครั้งที่สาม ให้นำโรงเรียนหรือสถานศึกษาส่งตัวนักเรียนหรือนักศึกษาพร้อมทั้งรายงานการลงโทษที่แล้มา ไปยังสถานีตำรวจท้องที่ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นตั้งอยู่ และนำข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจออกหมายเรียกเจ้าพนักงานตรวจหรือผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือนหรือเรียกประกัน ทัดที่บนว่าจะปกครองดูแลมิให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก โดยอาจกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หากผิดทัณฑ์บนให้ปรับได้ไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 8 นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 4 เป็นครั้งที่สี่ ให้นำโรงเรียนหรือสถานศึกษา ส่งตัวไปยังคณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อพิจารณาส่งตัวไปยังโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ เพื่ออบรมศึกษา หรือในกรณีที่นักเรียนหรือนักศึกษานั้นมีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ คณะกรรมการควบคุมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาจะส่งตัวไปยังสถานแรกรับเด็ก เพื่อให้การสงเคราะห์ หรือผู้คุมครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมตามกฎหมายว่าด้วยการผู้คุมครองสวัสดิภาพและการสงเคราะห์เด็กต่อไปก็ได้

ข้อ 9 ถ้าการฝ่าฝืนข้อ 4 เกิดขึ้นในบริเวณโรงเรียนหรือสถานศึกษาซึ่งนักเรียนหรือนักศึกษานั้นศึกษาอยู่ ให้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาดำเนินการตามข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 หรือข้อ 8 ตามลำดับ แล้วแต่กรณี

ข้อ 10 บิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่ยอมทำทัณฑ์บนตามข้อ 7 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 11 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ข้อ 12 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 22 เมษายน พุทธศักราช 2515

จอมพล ถ. กิตติขจร

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
 วิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2515)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132

ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ.2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 และข้อ 11 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ.2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การแต่งกาย และความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียน ตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

(1) นักเรียนชายไว้ผมยาว โดยไว้ผมข้างหน้าและกลางศีรษะยาวเกิน 5 เซนติเมตร และชายผมรอบศีรษะไม่ตัดเกรียนชิดผิวหนัง หรือไว้ทหวดหรือเครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถานศึกษาอนุญาตให้ไว้ยาว เกินกว่านั้นก็ไม่นับว่าให้เรียบร้อย

(2) ท้ายแว่นกรอบานที่สาธารณสถาน หรือทำลายสมบัติของโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือสาธารณสมบัติ

(3) แสดงกิริยา วาจา หรือกระตอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ

(4) มั่วสุม และก่อความเดือดร้อนราคาต่ออย่างหนึ่งอย่างใด

(5) เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน

(6) เขียวเตร่เวลากลางคืนระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกา ถึง 4.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นไว้แต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา

(7) สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพยา ยาเสพติดหรือของมีเมาอย่างอื่น

(8) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือสถานเริงรมย์ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โรงรับจำนำหรือสถานการพนันในระหว่างที่มีการเล่นการพนัน เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่หรือเยี่ยมญาติในสถานนั้น

(9) เข้าไปในงานหรือร่วมงานสังสรรค์ และงานนั้นมีการเต้นรำหรือการแสดงซึ่งไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรืองานที่บิดามารดาผู้ปกครองหรือสถานศึกษาของนักเรียนคนหนึ่งคนใด เป็นผู้จัด

(10) เข้าไปในสถานค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่ ณ ที่นั้นหรือเข้าไปเยี่ยมญาติซึ่งอาศัยอยู่ ณ สถานนั้น

(11) คบค้าสมาคมกับหญิงซึ่งประพฤติตนเพื่อการค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นญาติากลัชิดกับหญิงนั้น

(12) ประพฤติตนในทางอนูสาว

(13) มีวิัตถุระเบิดกั๊ต หรือมีอาวุธติดตัวหรือซ่อนไว้เพื่อำชันการประทุษร้ายกั๊ต

(14) หลบหนีโรงเรียน

ข้อ 2 การแต่งกายและความประพฤติดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักศึกษา ตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

(1) นักเรียนชายตัดผม หรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยเกินผม หรือไว้หนวดไว้เครา

นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาอนุญาตให้ไว้ยาวเกินกว่านี้ให้มารวมน้ำให้เรียบร้อย

นักเรียนชายเครื่องสำอางหรือสิ่งแปลกปลอมเพื่อการเสริมสวย

(2) สูบกัญชา หรือเสฟสุรา ยาเสฟเห็ด หรือของมีเมาอย่างอื่น

(3) กระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่ออำนาจบริหารของโรงเรียน หรือสถานศึกษา หรือบังคับขู่เข็ญ มุขยงส่งเสริม หรือสนับสนุนให้นักเรียนหรือนักศึกษากระทำการเช่นนั้น และ

(4) ความประพฤติตามข้อ 1 (2) (3) (4) (5) (8) (10) (11) (12) (13)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทำไว้ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ.2515

บุญถิ่น อัตถากร

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ใช้อำนาจของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

(แบบประกันภัยท่อน)

ที่ทำการ.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

เชื้อชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่บ้าน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เกี่ยวข้องกับ.....กับ เด็ก นักเรียน นักศึกษา

ชื่อ.....เพศ ชาย หญิง อายุ.....ปี

ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษา ณ สถานศึกษา.....ในชั้น.....ปีที่.....

ขอทำสัญญาประกันภัยท่อนให้ไว้ต่อ.....

ว่าโดย เด็ก นักเรียน นักศึกษา ชื่อ.....

ผู้นี้ได้ประพาศตนว่าฉันทบัญญัติ ข้อ 6 ประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 132 พ.ศ.2515

เป็นครั้งที่ 2 แล้ว ข้าพเจ้าจึงขอให้สัญญาว่าจะระวังควบคุม.....

.....

.....

ผู้นี้ให้ประพาศตนต่อไป หากข้าพเจ้าทำผิดท่อน โดย.....

ประพาศตนว่าฉันทบัญญัติข้อ 6 แห่งบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นอีก ข้าพเจ้ายินยอมให้

.....

.....

ให้รับข้าพเจ้าเป็นเงิน.....บาท ตามข้อ 7 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 132 พ.ศ.2515

.....ผู้ให้ประกันภัยท่อน

.....ผู้เรียกประกันภัยท่อน

.....พยาน

.....พยาน

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา
พ.ศ.2515 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2522

อาศัยอำนาจตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ข้อ 5
วรรคสาม กระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า " ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย
การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ.2515 "

ข้อ 2 ตั้งแต่วันใช้ระเบียบนี้ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงธรรมการ เรื่อง
การให้พักเรียนออกจากโรงเรียน เพราะเหตุประพฤติดี พ.ศ.2482 และคำสั่ง
ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นใดที่ระเบียบนี้กำหนดไว้แล้ว หรือที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ และ
ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3 " หัวหน้าสถานศึกษา " หมายถึงครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่
ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น

" การลงโทษ " หมายถึงการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติผิด
หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา หรือกระทรวงศึกษาธิการ หรือฝ่าฝืนกฎ
กระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 โดยมี
ความมุ่งหมายเพื่อสั่งสอนให้มีความประพฤติดีหรือเพื่อทำให้เช็ดถู

ข้อ 4 การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้า
สถานศึกษาหรือครู อาจารย์ ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายที่จะดำเนินการตามความ
เหมาะสมดังต่อไปนี้

4.1 ว่างสาวตักเดือน

4.2 เขี่ยน

4.3 ทาหัตถ์บน

4.4 สั่งพักการเรียน

4.5 ว่างออก

4.6 คัดชื่อออก

สำหรับนักเรียนที่อยู่านเกณฑ์บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษา
ไว้พิจารณาลงโทษตาม 4.1 4.2 และ 4.3 เท่านั้น

ข้อ 5 การว่างสาวตักเดือน ใช้สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษาที่ได้
กระทำความคิดไม่ร้ายแรง และานเมื่อหัวหน้าสถานศึกษา หรือครู อาจารย์ ที่
หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายเห็นว่าเหมาะสมและจะได้ผลดี

ข้อ 6 การเขี่ยน ใช้สำหรับความคิดที่นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืน
ระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษา หรือประพฤติน่าสมควรแก่สภาพของนักเรียน
หรือนักศึกษา ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 132

การเขี่ยน ว่างเขี่ยนด้วยไม้เรียวเหลากลมเกลาวัดวเรียว เส้นผ่า
ศูนย์กลางไม่เกิน 0.7 เซนติเมตร ที่บริเวณก้นหรือขาอ่อนท่อนบนด้านหลังมีเครื่องหมาย
แต่งกายรองรับ กำหนดเขี่ยนไม่เกินหกที โดยให้หัวหน้าสถานศึกษาหรือครู อาจารย์

ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมาย เป็นผู้เขียน การเขียนต้องกระทำทันทีเปิดเผยและ
 านลักษณะเพื่อว่ากล่าวสั่งสอนให้เข็ดหลาบ ไม่ประพฤติซ้ำและกลับตัวเป็นคนดีต่อไป

ข้อ 7 การทำทัณฑ์บน ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาตกลงโทษนักเรียน
 หรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ตามกฎกระทรวง
 ศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ในกรณีที่ทำให้
 เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับของสถาน
 ศึกษาอย่างร้ายแรง หรือได้รับโทษอย่างอื่นแล้ว แต่ยังไม่เข็ดหลาบให้ทำทัณฑ์บนไว้
 เป็นหลักฐาน และเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิดและรับรอง
 การทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

ข้อ 8 การสั่งพักการเรียน ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาตกลงโทษสั่ง
 พักการเรียน ในกรณีต่อไปนี้

8.1 นักเรียน หรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพ
 นักเรียนหรือนักศึกษาตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะ
 ปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ในกรณีที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษาหรือ
 ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษให้ทำทัณฑ์บน
 มาแล้วแต่ไม่เข็ดหลาบ

8.2 นักเรียน หรือนักศึกษาซึ่งฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงศึกษา
 ธิการ ที่ระบุไว้ให้สั่งพักการเรียน

การลงโทษสั่งพักการเรียน จะสั่งพักการเรียนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินเจ็ดวัน
 หรือจนกว่าความผิดนั้นจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง ถ้าสั่งพักการเรียนเกินเจ็ดวัน
 ให้ขออนุมัติกรมเจ้าสังกัด สำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชฤๅนส่วนกลาง
 ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชฤๅนส่วนภูมิภาค

เมื่อสั่งพักการเรียนแล้วให้แจ้งบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 9 การลาออก นักเรียนหรือนักศึกษาคณาบัตรประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพพักเรียนหรือนักศึกษาตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาหรือประพฤติผิดศีลธรรมจนเป็นที่เห็นได้ชัดว่า ถ้าอยู่ในสถานศึกษาต่อไปจะทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือจะเป็นเหตุให้ระเบียบวินัยหรือศีลธรรมอันดีของนักเรียนหรือนักศึกษาอื่นพลอยเสื่อมเสีย ให้หัวหน้าสถานศึกษา เชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมารับทราบเหตุผลแล้วให้นักเรียนหรือนักศึกษาผู้นั้นออกไป ในกรณีนี้ให้สถานศึกษาออกใบสุทธิให้ (กรณีนักเรียนถูกลงโทษลาออกเพราะเหตุติดยาเสพติดให้โทษ หรือมีปัญหาทางด้านจิตใจ เมื่อได้รับการบำบัดรักษาให้หายขาดแล้วให้โรงเรียนรับกลับเข้าเรียนตามเดิม เป็นมติของคณะกรรมการ บปส.ศธ. ตามหนังสือที่ ศธ 0204/27153 ลงวันที่ 14 กันยายน พ.ศ.2524)

ข้อ 10 การตัดชื่อออกนักเรียนหรือนักศึกษาคณาบัตรผิดตามที่กล่าวไว้ในข้อ 9 และหัวหน้าสถานศึกษาได้เชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมารับทราบเหตุผลแล้ว แต่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มาในเวลาอันสมควรทำให้แจ้ง เหตุผลให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน แล้วรายงานขอตัดชื่อนักเรียนหรือนักศึกษาผู้นั้นออกจากสถานศึกษาต่อกรมเจ้าสังกัด สำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชวิทยาลัย ส่วนกลาง ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราชวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงตัดชื่อออกและไม่ออกใบสุทธิให้

ข้อ 11 ห้ามลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท หรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กำลังเจ็บป่วย หรือกำลังมีปัญหากระทบกระเทือนใจอย่างแรง และให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษาด้วย

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน โดย
เจตนาที่จะแก้ไขและช่วยประพฤตินิสัยของนักเรียนหรือนักศึกษา ให้รู้สำนึกใน
ความผิด ละเว้นการประพฤติชั่วและกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

ข้อ 12 การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาทุกครั้ง ให้โรงเรียนหรือ
สถานศึกษาบันทึกไว้เป็นหลักฐานในสมุดหมายเหตุรายวันของสถานศึกษานั้น และให้
แจ้งบิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบเป็นหนังสือด้วยทุกครั้ง

ข้อ 13 ทัณฑ์หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เป็นกรม
วางระเบียบว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนหรือนักศึกษา ในสถานศึกษา
ในสังกัดได้ตามที่เห็นสมควร

สำหรับสถานศึกษาที่มีระเบียบว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียน
หรือนักศึกษาอยู่แล้ว จะใช้ระเบียบนั้นต่อไปก็ได้

ข้อ 14 ทัณฑ์กระทรวงศึกษาธิการ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้
ถ้าใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
ประกาศ ณ วันที่ 4 กันยายน 2515
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุญถิ่น อัตถากร

(นายบุญถิ่น อัตถากร)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้อำนวยการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ 20754/2501

กระทรวงศึกษาธิการ

12 ธันวาคม 2501

เรื่อง ลงโทษนักเรียน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือที่ 3502/2501 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2501

ตามที่ได้แจ้งแนวทางปฏิบัติในการขอความร่วมมือให้กวดขันควบคุมดูแลนักเรียนเกี่ยวกับความประพฤติ ว่าเป็นไปด้วยความเรียบร้อยแล้วนั้น

สำหรับความในข้อ 4 ที่แจ้งว่าผู้ประพฤติผิดให้ทางโรงเรียนลงโทษให้สมกับความผิด ถ้าหากจะต้องลงโทษให้เจ็บกาย หรือไล่ออกจากโรงเรียนก็อาจต้องกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมนั้น กระทรวงศึกษาธิการใคร่ขอเรียนว่า เรื่องกระทรวงศึกษาธิการมีความมุ่งหมายอนุญาตให้โรงเรียนลงโทษนักเรียนให้เจ็บกายฐานสั่งสอนด้วยความปรารถนาดีต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความเช็ดถูจะได้นับประพฤติชั่ว กลับตัวเป็นนักเรียนที่ดีต่อไป แต่ปรากฏว่าขณะนี้มีการร้องเรียนกล่าวโทษครู านกรที่ลงโทษนักเรียนรุนแรงเกินควร และบางรายก็ลงโทษอย่างวิธการจนเป็นเหตุให้ถูกฟ้องร้องในคดีอาญา หรือถูกพิจารณาโทษทางวินัยอยู่เนือง ๆ โดยเฉพาะครูโรงเรียนประชาบาล

ฉะนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะขอความเข้าใจในเรื่องการลงโทษนักเรียนมาเป็นแนวปฏิบัติว่า กระทรวงศึกษาธิการไม่มีความประสงค์ที่จะให้ครูลงโทษนักเรียนรุนแรงหรือวิธการ ทางที่ถูกควรลงโทษนักเรียนให้เป็นไปตามหลักและวิธีการที่ประกอบด้วยเมตตากรุณาเป็นที่ตั้ง โดยมุ่งหวังที่จะให้เป็นการอบรมสั่งสอน นำมาซึ่งลงโทษด้วยความพยายามอาฆาต หรือมีอารมณ์โกรธหรือลงโทษด้วยวิธีวิธการต่างๆ ถ้าครูยังละเมิดในการลงโทษนักเรียนตามแนวที่แนะนำ

มาข้างต้น จะถือว่าเป็นกรณีที่ห้องสอบสวนพิจารณาทางวินัยเพื่อไล่ออก ปลดออก
หรือไล่ออกจากราชการ ขอให้โปรดแจ้งให้บรรดาครูได้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป
ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) นาย เทพหัสดิน ณ อยุธยา

(นายนาถ เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ 7754/2506

กระทรวงศึกษาธิการ

16 เมษายน 2506

เรื่อง ข้อมความเข้าใจงานการลงโทษนักเรียน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ 20754/2501 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2501

ตามที่เคยข้อมความเข้าใจงานการลงโทษนักเรียน มาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติว่า กระทรวงศึกษาธิการไม่มีความประสงค์ที่จะให้ครูลงโทษนักเรียนรุนแรงหรือแบบวิธดาร์ ครูควรจะลงโทษนักเรียนให้เป็นไปตามหลักและวิธีการที่ประกอบด้วยเมตตากรุณา โดยเจตนาของการลงโทษก็เพื่อจะแก้นิสัยที่ไม่ดีไม่งามของนักเรียนให้รู้สำนึกผิด และกลับตัวประพฤติตนแต่ในทางที่ถูกที่ควรต่อไป มิใช่ลงโทษนักเรียนด้วยความพยายามทออาชาติ หรือมีอารมณ์โกรธ หรือลงโทษโดยวิธีวิธดาร์ต่าง ๆ เช่น ตบหน้า เขกศีรษะ ทูบหลัง ตบกบฏ หรือใช้แปรงลบกระดาน ทูบ ตี ขว้างปา หรือให้เชกโต๊ะจนมือเลือดออก เป็นต้นนั้น ปรากฏว่ายังมีครูบางคนไม่ใช้ความระมัดระวังเท่าที่ควรในการลงโทษนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการจึงขอข้อมความเข้าใจงานการลงโทษนักเรียนมาอีกครั้งหนึ่ง ขอให้โปรดกำชับครูให้สังวรในการลงโทษนักเรียนตามแนวที่ได้แนะนำมาข้างต้น ถ้าปรากฏว่ามีครูผู้ใดฝ่าฝืนจะถือว่าเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ขอให้โปรดแจ้งให้ครูถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) อภัย จันทวิมล

(นายอภัย จันทวิมล)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียนการตำรวจเกี่ยวกับคดี

ลักษณะ 16

ระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

ช. การปฏิบัติต่อนักเรียนและนักศึกษา

ข้อ 437 นักเรียน หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษา ระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ อยู่ในโรงเรียนของ รัฐบาล โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนประชาบาล หรือโรงเรียนราษฎร์

นักศึกษา หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษา ระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา อยู่ในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมิได้ ตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะของสถานศึกษานั้น

ข้อ 438 เมื่อตำรวจได้พบนักเรียนคนใด เห็นว่าพร้อมอยู่ในที่ สาธารณสถาน หากความร้ายาณาให้แก่ผู้สัญจรมาที่ หรือประพฤติน่าไม่สมควร แก่สภาพของนักเรียน กล่าวคือ

- 1) ประพฤติตนไม่สมควรแก่วัยของเด็กดังกล่าวแล้วในข้อ 433
- 2) แสดงกิริยาวาจาหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ
- 3) ประพฤติตนในทางอนาจาร

4) เทียบเทร่เวลากลางคืน ระหว่างเวลา 22 นาฬิกา ถึง 04 นาฬิกา วันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียน เนื่องงานงานที่โรงเรียนมีกิจเกี่ยวข้อง

5) ไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียน หรือเครื่องแบบอื่นที่ทางราชการกำหนดให้นักเรียนแต่ง เช่น เครื่องแบบลูกเสือ เป็นต้น

ให้ตรวจสอบถามผู้นั้น เพื่อให้ได้ความว่าเป็นนักเรียนโรงเรียนใด ถ้าปรากฏว่าไม่ใช่ นักเรียนก็ให้ปล่อยตัวไป ถ้าปรากฏว่าเป็นเด็ก เด็กอนาถาหรือ นักเรียน ก็ให้นำตัวไปยังสถานีตำรวจที่ใกล้ที่สุด เพื่อทำการสอบสวนฐานะอันแท้จริงของเด็กนั้นโดยจัดการขั้นต้นอย่างเดียวกับเด็กตามความในข้อ 434 แล้วดำเนินการกับผู้นั้นตามฐานะของเด็กหรือเด็กอนาถาต่อไป

ข้อ 439 เมื่อสอบสวนได้ความว่าผู้นั้นเป็นนักเรียน ให้หน้าตัวส่งพนักงานสอบสวนควบคุมไว้ แล้วแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนนั้นมารับตัวไป และให้ว่ากล่าวบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กนั้น ในการที่ปล่อยให้นักเรียนนั้นเที่ยวเตร่และประพฤติไม่สมควรดังกล่าวแล้ว

ข้อ 440 จากการสอบสวนหากปรากฏว่า นักเรียนใดได้ฝ่าฝืน ไม่ว่าจะ เป็นครั้งแรกหรือครั้งต่อ ๆ ไป เมื่อได้แจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมารับตัวไป และว่ากล่าวบิดามารดาหรือผู้ปกครองแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งผลแห่งการที่ตรง ไปยังกรมประชาสงเคราะห์ทราบทุกครั้ง ให้กรมประชาสงเคราะห์แจ้งพฤติการณ์ ของนักเรียนนั้นไปยังกระทรวงศึกษาธิการทราบ และพิจารณาดำเนินการแก่นักเรียน ตามอำนาจและหน้าที่อีกส่วนหนึ่งด้วย

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3 วรรค 2 และข้อ 11 แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการวางระเบียบไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า " ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย
สารวัตรนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.2515 "

ข้อ 2 วิทยกเล็กระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยสารวัตรนักเรียน
พ.ศ.2513 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยสารวัตรนักเรียน (ฉบับที่ 2)
พ.ศ.2514 และระเบียบอื่นใดที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ 3 สารวัตรนักเรียนและนักศึกษาคัดตั้งจากราชการกระทรวง
ศึกษาธิการ ข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล หรือบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวกับ
การให้การศึกษาระดับกระทรวงศึกษาธิการ เห็นสมควร

ข้อ 4 การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งสารวัตรนักเรียนและนักศึกษา
ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมพลศึกษา ในส่วนภูมิภาค
ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของกระทรวงศึกษาธิการ

บทเฉพาะกาลเป็นที่จะต้องอาศัยสารวัตรนักเรียนและนักศึกษาเพื่อปฏิบัติ
งานพิเศษเฉพาะภารกิจ ให้อธิบดีกรมพลศึกษาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มี
อำนาจแต่งตั้งบุคคลตามข้อ 3 เป็นสารวัตรนักเรียนและนักศึกษาได้ ทั้งนี้ต้องไม่เกิน
กำหนดสามสิบวัน

ข้อ 5 ในการปฏิบัติหน้าที่สาวตรีนักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ตรบระจำ
ตัวและแต่งเครื่องแบบดังนี้

ก. ชำราชการกระทรวงศึกษาธิการ ชำราชการส่วนจังหวัด
พนักงานเทศบาล ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นสาวตรีนักเรียนและนักศึกษา เครื่องแบบ
ปกติกาฬิคอหิพ ประดับเข็มเครื่องหมายสาวตรีนักเรียนและนักศึกษาที่กึ่งกลางแถบ
กระเป่าเสื้อด้านขวา หรือ

ข. บุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการาการศึกษา ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้
เป็นสาวตรีนักเรียนและนักศึกษา เครื่องแบบตนเอง เครื่องแบบชำราชการพลเรือน
แบบปกติกาฬิคอหิพ ที่อินทราณูทังสองข้างติด เครื่องหมายรูปพระพลบตีและประดับ เข็ม
เครื่องหมายสาวตรีนักเรียนและนักศึกษาที่กึ่งกลางแถบกระเป่าเสื้อด้านขวา

การปฏิบัติหน้าที่เฉพาะอย่าง อธิบตีกรมพลศึกษาหรือผู้ว่าราชการจังหวัด
แล้วแต่กรจะสั่งให้สาวตรีนักเรียนและนักศึกษานัแต่ง เครื่องแบบก็ได้

บัตระจำตัวและ เข็ม เครื่องหมายสาวตรีนักเรียนและนักศึกษาและ เข็ม
เครื่องหมายรูปพระพลบตีให้เป็นไปตามแบบที่กาหนดไว้ท้ายระเบียบนี้ บัตระจำตัว
าชาได้มีกาหนดห้าปี เมื่อพ้นหน้าที่สาวตรีนักเรียนและนักศึกษานัส่งคืนบัตระจำตัว
กายานสืบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่พ้นหน้าที่

ข้อ 6 สาวตรีนักเรียนและนักศึกษามีอำนาจหน้าที่ตรวจณะนาตักเตือน
และห้ามปรามนักเรียนและนักศึกษานัให้ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียน
และนักศึกษาตามที่กาหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือาใหม่เอียงไปในทางผิดศีลธรรม
วัฒนธรรมหรือประพฤตึผิดกฎหมาย

ข้อ 7 ในการปฏิบัติหน้าที่ทำให้อาจารย์วิทยากร วิทยาลัยและนักศึกษามีชีวิตชีวา
กับศิษย์ และมีอำนาจดำเนินการตามที่เห็นสมควรดังต่อไปนี้

(1) นำตัวไปยังกรมพลศึกษา ที่ทำการศึกษาธิการจังหวัดหรือที่
ทำการศึกษาธิการอำเภอ แล้วแต่กรณี ทำการสอบสวนเพื่อดำเนินการตามระเบียบ
หรือตามกฎหมาย

(2) มอบตัวให้โรงเรียนหรือสถานศึกษา เจ้าสังกัด เพื่อดำเนินการ
การสอบสวนและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบต่อไป

(3) บุกรกที่ไม่สามารถจะดำเนินการตามข้อ (1) หรือ (2)
ได้ ให้แจ้งโรงเรียน

เมื่อดำเนินการประการใดแล้ว ให้แจ้งบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และ
หน่วยราชการเจ้าสังกัด โรงเรียนหรือสถานศึกษาด้วย

ข้อ 8 หากนักเรียนและนักศึกษามีภริยาโสเภณี เป็นที่น่าสงสัยว่าจะมีวัตถุ
ระเบิดที่ดี หรือมีอาวุธติดตัวหรือซ่อนไว้เพื่อใช้ในการประทุษร้ายก็ดี หรือมีวัตถุที่
ต้องห้ามตามกฎหมายไว้ในครอบครอง ให้ศาสตราจารย์วิทยากร วิทยาลัยและนักศึกษามีอำนาจ
ดำเนินการตรวจค้นและยึดสิ่งเหล่านี้ได้ และให้นักเรียนและนักศึกษานั้นเพื่อดำเนินการ
ตามกฎหมายหรือระเบียบต่อไป

ข้อ 9 หากเป็นความผิดร้ายแรง ให้ศาสตราจารย์วิทยากร วิทยาลัยและนักศึกษาแจ้ง
โรงเรียนหรือสถานศึกษา หน่วยราชการเจ้าสังกัดโรงเรียนหรือสถานศึกษา และ
เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่นั้นๆ สำหรับในเขตนครหลวงกรุงเทพธนบุรี ให้แจ้งกอง
กำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนด้วย แล้วรายงานเหตุการณ์เพื่อกระทรวงศึกษา
ธิการทราบโดยด่วน

ข้อ 10 ให้นักโรงเรียนหรือสถานศึกษารายงานผลการดำเนินงานไปยังอธิบดีกรมพลศึกษา หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเหตุ ในกรณีที่ไม่มีเหตุจำเป็นรายงานผลการดำเนินงานยังไม่ได้ จะปิดเวลาต่อไปทันที แต่ขอยกเว้นเจ็ดวัน

ข้อ 11 ให้นักโรงเรียนหรือสถานศึกษาดำเนินปฏิบัติตามข้อ 10 ให้นักอธิบดีกรมพลศึกษาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี แจ้งหน่วยราชการเจ้าสังกัด

ข้อ 12 ให้นักอธิบดีกรมพลศึกษาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานตามระเบียบนี้ เสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประจำทุกเดือน

ข้อ 13 ให้นักอธิบดีกรมพลศึกษารักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ 14 ให้นำระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 13 ธันวาคม 2515

ศูนย์วิทยทรัพยากร
(ลงชื่อ) บุญถิ่น อัตถากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(นายบุญถิ่น อัตถากร)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้อำนวยการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียบกรมตำรวจ

ว่าด้วย กําหนดหน้าที่การงานในราชการกรมตำรวจ

พ.ศ. 2532

ตามระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยกําหนดหน้าที่ราชการในราชการกรมตำรวจ พ.ศ. 2508 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2508 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วย กําหนดหน้าที่การงานในราชการกรมตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2509 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2509 ถึง (ฉบับที่ 45) พ.ศ. 2530 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2530 ซึ่งได้กําหนดหน้าที่ การงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกรมตำรวจไว้โดยปฏิบัติ นั้น

เนื่องจากระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยกําหนดหน้าที่การงานดังกล่าว ได้ใช้มา นาน โดยมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้ไม่สะดวกแก่การตรวจสอบอ้างอิง ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ประกอบกับการกําหนดหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ ยังไม่ตรงกับ การหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอยู่ปัจจุบัน และทั้งมิได้กําหนดรูปแบบด้วยคำไว้เป็นมาตรฐาน เดียวกัน ดังนั้นเพื่อให้การวางระเบียบกําหนดหน้าที่การงานในราชการกรมตำรวจเป็นไป โดยถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ ของกรมตำรวจ และมี รูปแบบเป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยกําหนดหน้าที่การงานในราชการ กรมตำรวจ พ.ศ. 2508 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2508 และระเบียบกรมตำรวจว่าด้วย กําหนดหน้าที่การงานในราชการกรมตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2509 ถึง (ฉบับที่ 54) พ.ศ. 2530 เสียทั้งหมด

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบกรมตำรวจ ว่าด้วยกําหนดหน้าที่การงานของหน่วยงาน ต่าง ๆ ในราชการกรมตำรวจ ตามที่แนบท้ายนี้แทน

ข้อ 3 ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2532 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2532

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก เกา สารสิน

(เกา สารสิน)

อธิบดีกรมตำรวจ

ระเบียบตำรวจว่าด้วยกำหนดหน้าที่การงานในราชการกรมตำรวจ

ฯลฯ

ข้อ 16 กองบังคับการตำรวจนครบาล ใช้คำย่อว่า ขช.น. มีหน้าที่ บริหาร บกครองบังคับบัญชาหน่วยงานในสังกัด สั่งการ อำนาจการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อย และให้ความปลอดภัยแก่ประชาชนตามนโยบายของทางราชการ ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา และกฎหมายอื่น ๆ จัดการจราจรและการอนุมัติให้เข้าจุดประทัด ดอกไม้เพลิง พลุ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนให้ความร่วมมือในการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการบริการให้ความช่วยเหลือประชาชน พัฒนาศักยภาพ รวมทั้งจัดกำลังตำรวจตามกำลังตำรวจ ตามกำลังอนุชฎาตรกรมตำรวจ แบ่งส่วนราชการเป็น 6 กองบังคับการ และ 1 กองกำกับการ คือ

ฯลฯ

16.5 กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 3 แผนก คือ

16.5.1 แผนกกลางและสถิติ มีหน้าที่

- 1) เกี่ยวกับงานธุรการและงานสารบรรณของ
กองกำกับการ
- 2) ดำเนินงานด้านทะเบียนพล งบประมาณ การเงิน
และพัสดุ
- 3) รวบรวมสถิติและประวัติของเด็กและเยาวชน
ที่กระทำความผิด หรือพลัดหลง โดยประสานงานกับสถานีตำรวจนครบาล ศาลคดีเด็ก
และเยาวชนกลาง กองทะเบียนประวัติอาชญากร และหน่วยงานสงเคราะห์เด็กและ
เยาวชนต่าง ๆ
- 4) การทัศนศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน
- 5) การสโมสรสำหรับเด็กและเยาวชน

6) วิเคราะห์จิตและสุขภาพของเด็กและเยาวชน

ผู้กระทำผิด

16.5.2 แผนกสืบตรวจตราและควบคุม มีหน้าที่

- 1) ตรวจตราจับกุมเด็กและเยาวชน ผู้กระทำผิดกฎหมาย
- 2) สืบสวน สอดส่อง และควบคุม ความประพฤติของ
เด็กและเยาวชน
- 3) ควบคุมตรวจตรา สิ่งที่เป็นภัยต่อสวัสดิภาพของเด็กและ
เยาวชน

16.5.3 แผนกส่งเสริมและคุ้มครอง มีหน้าที่

- 1) ให้ความส่งเสริมแก่เด็กและเยาวชน โดยมีหน้าที่
ประสานงานกับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ทั้งในภาครัฐบาล
และเอกชน
- 2) เผยแพร่ แนะนำ ให้ความรู้ด้านสวัสดิการการศึกษาแก่เด็ก
นักเรียนและเยาวชน
- 3) ติดต่อ พบปะ ให้ความแนะนำแก่ผู้ปกครอง บิดา มารดา
ของเด็กนักเรียนและเยาวชนที่มีปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติ เพื่อหาแนวทางแก้ไข
- 4) ติดตาม สืบหาเด็กและเยาวชน ดิ้นผู้ปกครอง
- 5) ปฏิบัติงานด้านศูนย์ชั่วคราวชุมชนสัมพันธ์และเยาวชน
สัมพันธ์ในพื้นที่เป้าหมายในเขตกรุงเทพมหานคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนนักเรียน นักศึกษา สำหรับการศึกษาในระบบโรงเรียน

จำนวนตามสังกัดกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค ปี 2533

	นักเรียน/นักศึกษา		
	กทม.	ภูมิภาค	รวม
<u>กระทรวงศึกษาธิการ</u>			
1. สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ	52,374	6,624,188	6,676,562
2. กรมสามัญศึกษา	255,578	4,416,711	1,672,289
2.1 กองการมัธยมศึกษา	252,289	1,401,237	1,653,526
2.2 กองการศึกษาพิเศษ	3,289	15,474	18,763
3. กรมการฝึกหัดครู	15,264	51,896	67,160
3.1 วิทยาลัยครู	11,848	47,281	59,129
3.2 โรงเรียนสาธิต	3,416	4,615	8,031
4. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	539,657	900,385	1,440,042
4.1 โรงเรียนประเภทสามัญศึกษา	431,428	782,519	1,213,947
4.2 โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา	107,835	117,539	225,374
4.3 โรงเรียนประเภทการศึกษา พิเศษ	254	327	681
4.4 โรงเรียนประเภทการศึกษา สงเคราะห์	40	0	40
5. กรมอาชีวศึกษา	26,381	129,218	218,599
6. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	30,615	28,658	59,273

	นักเรียน/นักศึกษา		
	กทม.	ภูมิภาค	รวม
7. กรมศิลปากร	2,657	4,055	6,712
8. กรมพลศึกษา	269	4,741	5,010
<u>ส่วนราชการอื่น</u>			
1. ทบวงมหาวิทยาลัย	129,533	87,299	216,832
1.1 โรงเรียนสาธิต	11,942	4,529	16,471
1.2 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	90,208	39,314	129,522
1.3 สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	27,383	43,456	70,839
2. กระทรวงมหาดไทย	290	272,269	272,559
2.1 กรมการปกครอง			
สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น:	0	248,765	248,765
โรงเรียนเทศบาลและเมือง			
พัทยา			
2.2 กรมตำรวจ : กองบัญชาการ	0	17,504	17,504
ตำรวจตระเวนชายแดน			
2.3 กรมประชาสัมพันธ์			
2.3.1 กองส่งเคราะห์เด็ก	290	1,671	1,961
และบุคคลวัยรุ่น			
2.3.2 กองส่งเคราะห์	0	4,329	4,329
ชาวเขา			
3. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการศึกษา	246,080	0	246,080
รวมทั้งสิ้น	1,298,693	9,582,420	10,881,118

ประวัติผู้เขียน

ประวัติส่วนตัว

นายประทีป ทับอรรถานนท์ เกิดเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2499
ที่กรุงเทพมหานคร

การศึกษา

- การศึกษาระดับต้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน พ.ศ. 2520
- ศึกษาศาสตร์ระดับต้น มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2525
- เนติบัณฑิตไทย รุ่นที่ 41 (พ.ศ. 2531)

การทำงาน

- อาจารย์ 1 ระดับ 3, 4 ที่โรงเรียนบางบัวทอง นนทบุรี พ.ศ. 2521-2528
- นิติกร 5, นิติกร 6 กองการเจ้าหน้าที่ กรมสามัญศึกษา
พ.ศ. 2528 จนถึงปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย